

Noroc cu subventia pe calitate!

Descriere imagine:

Ioan Beidac, de loc din comuna bihoreana Sinteu, s-a stabilit cu familia sa, de origine slovaca, in localitatea Madaras, in anul 1978

Ioan Beidac, de loc din comuna bihoreana Sinteu, s-a stabilit cu familia sa, de origine slovaca, în localitatea Madaras, în anul 1978. A plecat, după terminarea liceului, la Oradea, unde a lucrat timp de 15 ani în cadrul Ministerului de Interne. S-a întors în sat în urma cu mai bine de 10 ani și s-a apucat de agricultura. La început, a cumparat pământ, cu gândul ca îl va cultiva și va face din asta o afacere. Nu a mers, așa ca în 1992 s-a apucat de creșterea vacilor.

De ce vaci?

„Cred ca placerea asta de a crește vaca mi-a rămas de când eram copil. Pur și simplu mi-o fost drag. Chiar și la penitenciarul Oradea, unde am lucrat, când n-a avut cine să meargă la vaci, am renunțat la uniformă și m-am dus în grajd, pentru ca mi-a plăcut”, povesteste Ioan Beidac.

În prezent are un efectiv de 20 de vaci, 6 juninci gestante și 4 vitei. Vacile le-a cumparat din zonă, dar a căutat întotdeauna să fie animale de calitate. Au fost foarte scumpe, dar sunt toate „cu pedigree” și este foarte mulțumit de ele. Productia medie pe fermă, în perioada de iarnă, este destul de slabă, cam la 15-16 litri pe zi pe cap de vacă. Vara, însă, este mult mai bine și, după cum spune, sunt vaci care au dat chiar și 7.000 de litri.

Laptele îl livrează la procesatorul Friesland din Satu-Mare. Pentru ca livrează lapte bun, primește și subvenția pe calitate. Cu toate bonusurile și cu subvenția de la fabrică a luat peste 14 mii de lei vechi pe litru de lapte. Într-adevăr, dacă nu este calitate, prețul primit nu trece de 7 mii de lei pe litru. „Avem noroc mare ca subvenția se plătește pe calitate și, așa, ne străduim să fie cât mai bine. Dacă gresim, și nu facem un lapte de calitate, procesatorul nu ne plătește”, spune fermierul.

De ferma se ocupa împreuna cu sotia, unul dintre baieti fiind la scoala, iar celalalt, plecat în strainatate.

Hrana pentru animale o produc singuri. Au 13 hectare de pamânt si mai iau si în arenda. Siloz n-au facut pâna acum, principalele furaje spre care s-au orientat fiind fânul si abracul, adica orz, grâu si porumb, pe care le macina si le amesteca în ferma proprie.

Se poate trai, împreuna cu familia, din cresterea vacilor?

?Eu sunt multumit. Se poate trai nici foarte bine, dar nici rau. Daca n-ar trebui sa investesti încontinuu, ne-ar merge si mai bine. Acum tocmai am tras curentul, care m-a costat 83 de milioane, în bani vechi. Urmeaza împrejmuirea, care costa peste 80 de milioane, numai sârma si stâlpii de beton, ca sa fie lucrul facut asa cum se cere?, spune Ioan Beidac.

As dori sa mai cumpar câteva vaci, însa deocamdata trebuie sa finalizez investitiile în ferma, ca sa fie la standardele sanitare-veterinare. Grajdul este prevazut pentru 60 de capete si ar fi pacat sa ramâna pe jumătate gol. Probabil peste doi sau trei ani o sa mai cumparam animale si aunci o sa putem spune ca traim si noi bine.

Acum e musai sa mergi mai departe. Daca te sperii de orice, si dai înapoi, nu mai faci nimic. Sunt, într-adevar, probleme. Azi e bine, mâine-i mai rau, da? trebe sa mergi înainte?, spune, optimist, Ioan Beidac.

Articol publicat în revista Ferma nr. 2(46)/2007

Nicoleta Dragomir